

EN VEJ TIL MENTAL SUVERÆNITET — OM JEGET, EGOET OG SINDET

Per Bruus-Jensen, 2010

I tidens løb er jeg ofte blevet spurgt, hvad man i henhold til Martinus kosmologi mere præcist skal forstå ved begreberne **Jeget, Egoet og Sindet**, idet dette ikke altid er let at gennemskue, samtidig med at det heller ikke altid er let at holde de tre begreber meningsfuldt ud fra hinanden. Og da de under alle omstændigheder indtager nøglepositioner i den særlige disciplin, Martinus kalder "*Kosmisk Kemi*", og som har med det kosmiske verdensbilledes praktiske nytte i hverdagen at gøre, har jeg i forbindelse med min egen optagethed af dette emne fundet anledning til at præcisere de tre begreber nærmere:

1. JEGET = det virtuelle, guddommelige Noget/X0 uden for tid og rum i rollen som princippet skaber/oplever/X1.

2. EGOET = **jegets forståelse af sig selv** i dets tilknytning til specielt den *fysiske* virkelighed og det hermed forbundne rollespil (mand/kvinde, tjener, konge, slave etc.), og hvilken tilknytning dermed tager sit udgangspunkt i individets binding til den *fysiske organisme*, således at Egoet i praksis genereres og udbygges fra fødsel til død og med henvisning til reinkarnationen også regenereres og omprofileres fra liv til liv.

I samme forbindelse er den fysiske organisme med dens hjernestruktur en *åndelig spændetroje* i den forstand, at den i mødet og vekselvirkningen med den fysiske omverden tvinger Jeget/Egoet til at forholde sig realistisk til denne omverden med samt dens natur og eksistensvilkår. Dvs. efter bedste evne tilpasse sig sin selvforståelse denne natur og disse vilkår (adaption).

3. SINDET = en permanent funktion af samspillet mellem objektiv og subjektiv virkelighed på den *fysiske* virkeligheds præmisser, hvor det objektive aspekt er repræsenteret ved den fysiske organisme og hjernestruktur i rollen som fysisk skabeevne for Jeget, samtidig med at det subjektive aspekt er repræsenteret ved den livsoplevelse og det bevidsthedsliv, det samme Jeg via organismens sansevirkosomhed og øvrige livsudfoldelse til stadighed er genstand for og kan reagere på.

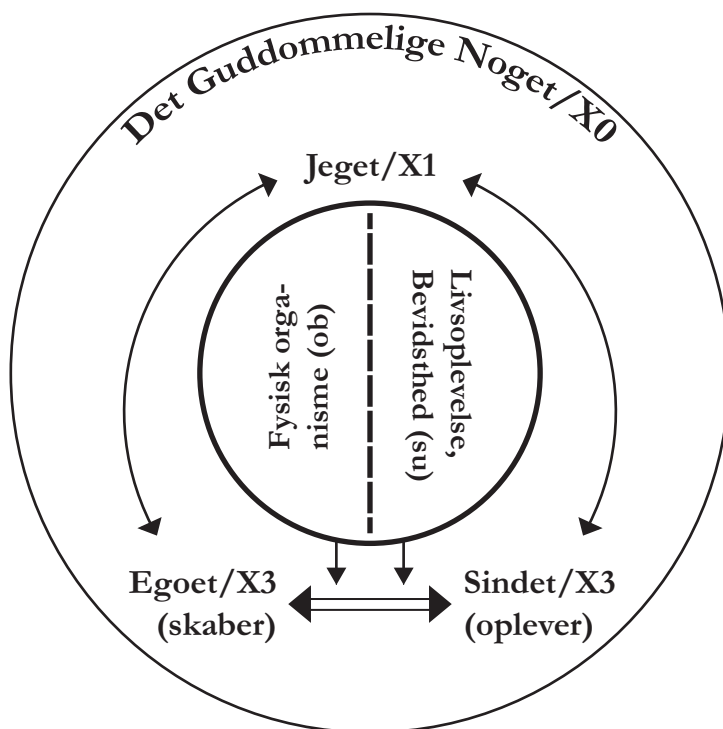
Heraf fremgår det, at *egoet* (og dermed Jegets selvforståelse) fra vugge til grav løbende produceres af *sindet* og i takt med den tilflydende erfaringsdannelse hele tiden ændres, udvides og opdateres. Hvilket som en *feedback-effekt* omvendt præger sindets tilstand og funktionsmåde, således at der mellem sindet og egoet består et gensidigt påvirkningsforhold. Og hvilket igen den anden vej rundt indebærer, *at kan man mere eller mindre 'lamme' sindets virksomhed, vil man samtidig tilsvarende opnå at suspendere egoet, så der på bevidsthedsplanet til sidst kun forekommer den rene jeg- eller subjektforfølelse (ren eller tom bevidsthed).*

Men hvordan opnå dette i praksis...? Simplethen ved efter behov at fokusere 100% koncentreret på "Det guddommelige Noget"s tidløse tilstedeværelse i én selv i Nu'et — og *kun* det — idet denne strategi som rettet mod et mål af direkte modsat natur af hjernens, sindets og egoets natur automatisk vil suspendere disse faktoreres tyranniske virksomhed, for så vidt bestræbelsen lykkes.

Som understøttende og indledende teknik kan det i den forbindelse anbefales at stille mentalt ind på, hvad «Det guddommelige Noget» udtrykkeligt *ikke* er: kroppen, hjernen, sindet, tankerne, følelserne, ønskerne, begærene, ambitionerne, køn, borgerprofilen (profession, sociale status) etc. etc. Altså at man indvendigt i fuld koncentration siger til sig selv: min egen sande og dybeste natur er ikke noget af alt det flygtige; er ikke kroppen; er ikke

sindet; er ikke hjernen; er ikke tankerne; er ikke følelserne; er ikke begærene; er ikke ambitionerne; er ikke min borgerprofil, men derimod tidløs væren i Nuet hinsides alt dette. For jo mere, man koncentrerer sig og fokuserer på denne pointe, og får processen til at lykkes, des mere slipper man for det første fri af sindets og egoets rastløse ping-pong-virksomhed. Og samtidig vil man langsomt, men sikkert i voksende grad opleve, at man erkendelses- og fornemmelsesmæssigt mere og mere nærmer sig den virkelighed, man kosmisk set i dybeste forstand er fremgået eller udsprunget af, og hvilket af Jeget/X1 subjektivt vil blive registreret som direkte og umiddelbar kontakt med et uendeligt potentiale af fred, harmoni og usigelig livsfylde, i forhold til hvilket alt andet vil tegne sig som fuldstændigt ligegyldige sæbebobler, der blæser i vinden. Man vil i stigende grad erkende, at man er ét med det tidløse, guddommelige Noget. At man som et kosmisk planktonvæsen på *pelagisk* vis ubekymret svæver rundt i dette tidløse, guddommelige ocean af væren, fred og harmoni, hvor absolut intet ondt kan ramme én.

Men hvad der er mindst lige så vigtigt: via denne fredfyldte oplevelse og erkendelse af livets dybeste sandheder og værdier skabes der — som den egentlige pointe — samtidig et både fysisk og mentalt overskud, der på et helt nyt grundlag lader én møde og tackle den virkelighed, som man hinsides den meditative tilstand stadig er knyttet til. Nemlig den fysiske verden og hverdag med alle dens udfordringer, opgaver, problemer og besværligheder. Og følgelig kan den her skildrede fremgangsmåde til opbygning af mental suverænitet samtidig ses som udtryk for en praktisk udnyttelse af dén særlige metodelære, som den personlige kosmiske kemi med dens forankring i det kosmiske gudsbegreb og verdensbillede naturligt trækker på og anbefaler ... (redigeret uddrag af bogen *Kosmisk Kemi*, Nordisk Impuls 2008.

Diagramforklaring:

Stor cirkelflade symboliserer "Det Guddommelige Noget"/X0 - kilden og udspringet for ALT, hvad der i øvrigt tegner virkeligheden, herunder fysiske organismer med tilhørende bevidsthedsliv, som bl.a. omfatter fornemmelsen af et **Jeg** eller **subjekt**, der i praksis fungerer som kombineret skaber og oplever.

I rollen som *oplever* påføres Jeget umiddelbart indtrykket af et *sind*, der i praksis er en funktion af samspillet mellem organismen (primært hjernen) og bevidstheden, og hvilket samspil til enhver tid ved sin karakter og kvalitet

er afgørende for den personlige livskvalitet som sådan — dvs. sindets tilstand generelt.

Og med henblik på maksimering af netop den personlige livskvalitet tilstræber Jeget i rollen som *skaber* samtidigt at profilere sig selv så ideelt som muligt og opbygger herigennem med tiden et *ego*, der løbende udtrykker Jegets aktuelle selvforståelse og 'personlighed' — herunder om det oplever sig selv som en succes eller fiasko, for at nævne nogle yderpunkter.

Som tingene fungerer, påvirker sindet og egoet permanent og gensidigt hinanden på en måde, der afskærer Jeget fra at opleve og dermed komme til forståelse af sin egen sande og dybeste identitet som repræsentant for «Det Guddommelige Noget»/X0 med alt, hvad dette står for. Og for så vidt man derfor ønsker at komme til erkendelse af sin egen dybeste natur og herkomst, ligger der iflg. sagens natur helt oplagt en opgave i at få greb om en teknik, der gør det muligt at suspendere eller «damme» samspillet mellem netop sindet og egoet. Ikke permanent, naturligvis, men efter behov fra tid til anden ...

Mht. til Jegets skabe- og oplevelsessevne/X2 må man tænke sig denne som et dybere lag af diagrammet. Et lag, der ligger under det synlige lag, og som sikrer, at alt her fungerer som det er vist ...

(Rentegning og digitalisering af diagram: Linus Larsson, Stjærndistribution.)